

493 ЗІЙДІМ НА ГОЛГОФУ, БРАТИ!

Взойдем на Голгофу, мой брат!

И. С. Проханов

1-6. Зі_ йдім на Гол_ го_ фу, бра_ ти!

І_ сус там вми_ Спа_ си_ тель на_ Він мо_ лить: "Не Хрис_ то_ ве бла_ Страж_ даль_ ця мо_ Хрис_ тос по_ страж_

1. _ра_ є у му_ ках тяж_ ких. Він прав_ ди свя_ 2. _ру_ гу від гріш_ них тер_ пить; Він спраг_ лий, і 3. зна_ ють, що чи_ нять... Про_ сти!" Зі_ йдім на Гол_ 4. _ган_ ня до не_ ба ле_ тить: "Мій От_ че, чо_ 5. _лит_ ва свя_ та_ я зву_ чить: "Звер_ ши_ лось! Я 6. _дав там за на_ ші грі_ хи, у му_ ках тяж_

1. _то_ ї сло_ ва спо_ ві_ щав, не_ ду_ жих зці_ 2. о_ цет То_ му по_ да_ ють, Чи_ ї во_ ди 3. _го_ фу, щоб там і за нас мо_ лит_ ва Хрис_ 4. _му Ти Ме_ не за_ ли_ шив?" За на_ ші грі_ 5. дух Мій То_ бі від_ да_ ю!" За нас Він по_ 6. _ких Він свя_ ту кров про_ лив! Як до_ ро_ го

1. _ляв, а те_ пер по_страж_ дав.
 2. віч_ ні для сві_ ту те_ чуть.
 3. _то_ ва у_ вись під_ ня_ лась.
 4. _хи Він страж_дан_ ня тер_ пів. Вкло_ ні_ мось Йо_ му!
 5. _жерт_ ву_ вав ду_ шу Сво_ ю.
 6. Він нам спа_ сін_ ня ку_ пив!